

MINSKA SITUACIJA U BIVŠOJ JUGOSLAVENSKOJ REPUBLICI MAKEDONIJI

Nina Glavina¹

UDK: 623.36(497.1)
355.586:623.36

Priopćenje sa znanstvenog skupa
Priljeno: 8.12.2002.
Prihvaćeno: 20.12.2002.

Sažetak

Konvencija o zabrani mina (Mine Ban Treaty, MBT) iz 1997. godine, uključuje zabranu proizvodnje, skladištenja, izvoza/uvoza, trgovine i transporta mina za države potpisnice. Iznimnu ulogu u procesu donošenja Konvencije imala je Međunarodna kampanja za zabranu mina (International Campaign to Ban Landmines, ICBL), asocijacija više stotina nevladinih udruga s gospođom Jody Williams na čelu (Nobelova nagrada za mir 1997. godine). Konvenciju je do danas potpisalo više od 140 država, a 126 je i ratificiralo. Bivša jugoslavenska Republika Makedonija (BJRM) pristupila je Konvenciji o zabrani mina 9. rujna 1998. godine. Situacija u Makedoniji i odnos vlasti prema MBT-u nikako se ne mogu ocijeniti kao zadovoljavajući. Diskontinuitet, dezorijentiranost, neorganiziranost te manjak programa i planova glavna su obilježja makedonske politike prema većini problema. Ne postoji politika zabrane mina jer za to ne postoje programi. Makedonija u potpunosti podržava Konvenciju, no istovremeno ne poduzima ništa u tom smislu. Otkako se albanska manjina pobunila protiv makedonske vlade u ožujku 2001. godine, postoje izvještaji o korištenju mina, pogotovo onih protutenkovskih. Zabilježen je porast minskih incidenata. Svi incidenti nastali su aktivacijom protutenkovskih mina. Nema saznanja za bilo kakvu izjavu od strane makedonske vlade koja bi potvrdila ili opovrgnula mogućnost da se makedonska vojska koristila minama u sukobu s albanskom manjinom.

Ključne riječi: Bivša Jugoslavenska Republika Makedonija, Konvencija o zabrani mina, mine, neeksplozivna sredstva, unutardržavni sukobi, albanska manjina

---

¹ nina.glavina@inet.hr

MINSKA SITUACIJA

Bivša jugoslavenska Republika Makedonija (BJRM) pristupila je *Konvenciji o zabrani mina (Mine Ban Treaty, MBT)* 9. rujna 1998., postavši državom potpisnicom 1. ožujka 1999. godine.

Prije pobune albanske manjine u ožujku 2001. godine, predstavnici Makedonije tvrdili su kako ta država nije minski kontaminirana, premda su neke od susjednih zemalja minirale svoj dio granice. Jugoslavija je na primjer, tijekom rata na Kosovu 1999. g, drastično povećala broj minskih polja uz granicu odine i te su mine predstavljale veliku opasnost kako za izbjeglice s Kosova, tako i za makedonsko stanovništvo koje živi u blizini graničnog područja. Bugarska je pak razminirala svoj dio granice odmah nakon potpisivanja *Konvencije*.

Vjeruje se kako je jedan dio proizvodnje mina za vrijeme bivše Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (SFRJ), bio smješten u Makedoniji. Prema Ministarstvu vanjskih poslova, Makedonije je nekoć proizvodila mine, no prestala je s proizvodnjom još prije potpisivanja *Konvencije*. Nije poznato da je izvozila mine.

Izvještaj po članku 7. *Konvencije*, podnesen 25. lipnja 2002. godine, koji prati transparentnost provođenja protuminske politike za države potpisnice, navodi kako Bivša jugoslavenska Republika Makedonija posjeduje 42.871 uskladištenih mina.² U dokumentu se dalje izvještava kako je 50 "plastičnih antimagnetskih" mina uništeno 8. lipnja 2000. godine u tvornici "Souvenir". Ovih 50 mina bilo je predodređeno za školovanje vojnog kadra u prijašnjim izvještajima po članku 7. *Konvencije*.³ U lipnju 2002. godine predstavnici Makedonije izjavili su kako namjeravaju zadržati količinu od 4.000 mina, i to 1.400 komada tipa PMA-1, 600 PMA-2, i 2.000 tipa PMA-2A.⁴

Na seminaru u organizaciji NATO-a u listopadu 2001., predstavnici Makedonije izjavili su kako je 10. veljače 2003. godine krajnji datum za potpuno uništenje svih uskladištenih mina (osim dakako ovih 4.000 koje ostaju za školovanje vojnog kadra). Krajnji rok propisan *Konvencijom* je 1. ožujka 2003. godine.

Ministarstvo vanjskih poslova izjavilo je u lipnju 2002. godine kako Makedonija namjerava uništiti količinu od 22,800 mina do kraja 2002., godine te dodatnih 16.071 mina do kraja veljače 2003. godine.

Budući da makedonske vlasti još od 1999. konstantno pripremaju program za uništenje tih uskladištenih mina, čija se finalizacija već nekoliko godina "očekuje uskoro", s opravdanim se skepticizmom može očekivati uništenje mina u planiranom roku. Makedonija je u nekoliko navrata tražila financijsku pomoć međunarodnih čimbenika za uništenje uskladištenih mina. Sama država nema dovoljno ni tehničkih niti financijskih sredstava za uništenje tako velikog broja mina, što je dijelom razlog za relativno nepromijenjen broj uskladištenih mina unutar zadnjih nekoliko godina.

---

² Izvještaj po čl. 7 Konvencije, Formular B, 25. lipnja 2002. Tipovi mina su 8.353 komada PMA-1; 4.030 komada PMA-2; 560 komada PMA-3; 29.918 komada PMR-2A i 10 komada neidentificiranih mina, za koje ministarstvo vanjskih poslova tvrdi da su mine tipa PROM-1.

³ Izvještaj po čl. 7 Konvencije, Formular D, 25. svibnja 1999.

⁴ Ministarstvo vanjskih poslova, 25. lipnja 2002.

Prethodni izvještaji o minskoj situaciji u Bivšoj jugoslavenskoj Republici Makedoniji iznjeli su postojanje problema s minama i neeksplodiranim sredstvima (NES) u toj državi i prije izbijanja sukoba s albanskom manjinom. Informacije su dolazile iz neslužbenih izvora, budući da je službeni stav makedonskih vlasti bio kako posijanih mina i NES-a u toj zemlji nema.

Upotreba mina za vrijeme unutardržavnog sukoba između albanskih pobunjenika i makedonske vlasti aktualizirao je minski problem u Makedoniji. U drugoj polovici 2001. i početkom 2002. godine, nisu zabilježeni konkretni slučajevi novog korištenja mina, premda su mine i dalje uzimale žrtve.

Nakon postizanja mira pod pokroviteljstvom NATO-a u kolovozu 2001. godine, NATO-ve jedinice uništile su oružje koje su predali albanski pobunjenici, uključujući 1.045 mina i granata, te 354 drugih eksplozivnih sredstava.⁵

U kolovozu 2001. godine, *Centar za koordinaciju minske akcije Ujedinjenih naroda (UN Mine Action Coordination Centre, UN MACC)* proveo je na Kosovu dvodnevnu procjenu kontaminiranosti minama i neeksplodiranim sredstvima (NES) u Makedoniji. Ekipa za procjenu kontaminacije izvijestila je kako je "za sada na terenu daleko veći problem s NES-om, nego s minama. Mine su korištene na specifičan način na određenim lokacijama, i u većini slučajeva nisu prisutne na onim područjima gdje ima NES".⁶ Za vrijeme sukoba s albanskom manjinom, makedonske snage bombardirale su okupirana sela (njih oko 80) što je dovelo do kontaminacije NES-om. U izvještaju se dalje zaključuje: "Što se minske prijetnje tiče, mine dostupne objema stranama za vrijeme sukoba, bile su iste kao i mine korištene od strane Jugoslavenske armije (JA) i Oslobođilačke vojske Kosova (OVK) za vrijeme sukoba na Kosovu: PMA i PMR protupešačke mine, TMA protutenkovske mine te albanske i kineske kopije antitenkovskih mina nekadašnjeg Varšavskog pakta, koje su koristili isključivo pripadnici albanske Narodne oslobodilačke vojske (NOV)".

Vojska i policija BJR Makedonije izjavile su kako nisu postavljale niti jedan tip mina i kako to ne namjeravaju činiti u budućnosti. Policija ima malo ili gotovo nikakvih taktičnih potreba za polaganjem mina te se smatra da je malo vjerojatno da je to i činila. Za vojsku se procjenjuje kako ima ograničene minske resurse i trenutno nema nikakvih dokaza koji bi upućivali da su vojnici polagali mine na teritoriju Makedonije.⁷

Ekipa UN MACC-a izvijestila je kako su pobunjeničke snage NOV-a izjavile da su koristile mine, te da ih namjeravaju koristiti i dalje. Njihova metoda postavljanja mina procjenjuje se kao standardizirana i vrlo je nalik na metodu kojom se koristila OVK za vrijeme rata na Kosovu. Prilazi položajima koje je držao NOV zapadno i sjeverno od Tetova, te sjeverno i sjeveroistočno od Skopja puni su prepreka. Prema izjavama promatrača OSCE-a i lokalnih zapovjednika NOV-a, neke od tih prepreka nastale su polaganjem protutenkovskih i protupešačkih mina. Vrlo je vjerojatno da su zbog eventualnih zasjeda makedonske vojske i policije, neke od protutenkovskih mina postavljene kao upaljači za ostale mine koje se tamo nalaze.⁸

⁵ "Rebels Disarmed, Macedonia Disputes NATO Presence", Associated Press, 26. rujna 2001.

⁶ "UNMIK MACC Update-10/08/2001" 10. kolovoza 2001.

⁷ Ibid.

⁸ Ibid.

Međunarodni crveni križ (MCK) je također proveo procjenu minskog/NES problema u Makedoniji sredinom 2001. godine, zaključivši kako "sudeći prema ranijim izvještajima o korištenju stare i nekvalitetne municije, procjenjuje se da je omjer NES-a viši od prosjeka na drugim poprištima sukoba u regiji". Protutenkovske mine "predstavljaju manju prijetnju za civile, budući da su lokacije poznate" i nema dokaza o široj upotrebi protupješačkih mina. "Opasnost je ograničena na populaciju koja živi ili se tek namjerava vratiti u područja gdje su se vodile borbe, uglavnom se radi o područjima oko Tetova, Kumanova i Skopja. Ovakva se opasnost poprilično razlikuje od ostalih zajednica na Balkanu koje se suočavaju sa postkonfliktnom realnošću gdje najveću opasnost po stanovništvo predstavljaju protupješačke mine, NES i kasetne bombe."⁹

Procjenjuje se kako su područja uz južnu i istočnu granicu pune NES-a (neki od tih NES-a zaostali su iz Prvoga i Drugoga svjetskog rata i Balkanskih ratova), dok je sjeverni dio Makedonije pokriven minama koje je polagala NOV.

U ožujku 2002. godine, UN-ov ured za minsku akciju u Skopju opisao je minski/NES problem kao "ograničenje koje sprječava siguran povratak izbjeglica koji su ostali u zemlji i prognanika, kao i dostavu humanitarne pomoći".¹⁰

RAZMINIRANJE

Do 2002. godine, prema Ministarstvu vanjskih poslova u Makedoniji nije bilo problema s minama. Prijašnji izvještaji koji govore o miniranim područjima na granici s Kosovom djelomično se mogu objasniti markacijskim problemom same granice i raspravama o točnoj lokaciji granice. Dogovor s Jugoslavijom oko markacije granice potpisan je u veljači 2001. godine, a u ožujku 2002. godine osporili su ga novoizabrani predsjednik Kosova Rugova i premijer Rexhepi. UNMIK je konstituirao zajednički odbor koji uključuje Skopje i Prištinu, kako bi se pozabavili pitanjem granice.¹¹

Premda je Ministarstvo vanjskih poslova u više navrata tvrdilo da nema mina na granici s Kosovom, u prosincu 2000. godine održan je sastanak između predstavnika *International Trust Fund-a* (ITF) te makedonskog ministra obrane, Ljubena Paunovskog i generala-pukovnika Jovana Andrevskog. Raspravljali su o početku ITF-ovog razminiranja na dijelu makedonskog teritorija. Postignut je dogovor po kojem bi ITF počeo s razminiranjem početkom 2001. godine. Dogovoreno je i da se memorandum o suradnji potpiše krajem 2000. godine.¹²

Ministarstvo obrane i ITF radili su na programu za razminiranje, a američka vlada je već bila pripremila donaciju od 800.000 USD za raščišćavanje granice s Koso-

---

⁹ "Mine/UXO Awareness Programme in the Former Yugoslav Republic of Macedonia", MCK, 28. siječnja 2002.

¹⁰ "UNMAO Macedonia Assistance to the Former Yugoslav Republic of Macedonia", UN Mine Action Office Macedonia, 11. ožujka 2002.

¹¹ "Kosovo: UN Mission to Set up Joint Committee with Skopje on Border Issues", UN News service, 19. ožujka 2002.

¹² ITF-ov Bilten, prosinac 2000.

vom.¹³ Makedonska vlada je kasnije, iz nepoznatih razloga odlučila da ne nastavi s ITF-ovom inicijativom za razminiranje granice.¹⁴

U rujnu 2001. godine, UN-ova *Služba za minsku akciju (United Nations Mine Action Service, UNMAS)* otvorila je *Ured za minsku akciju* u Skopju. Ured je otvoren kako bi koordinirao minsku akciju raznih agencija te za razvitak strategije usmjerene ka brzom primjeni minske akcije, posebno razminiranja i upoznavanja s opasnošću od mina. Osnivanje toga ureda predstavlja značajan pomak u rješavanju minskog problema u Makedoniji, budući da do rujna 2001. godine nije postojala nikakva bilo vladina ili nevladina udruga koja bi se bavila problemom mina.

Dvije bosansko-hercegovačke nevladine udruge razminirale su tijekom zadnja tri mjeseca u 2001. godini 1.7 milijuna kvadratnih metara teritorija u sjevernom dijelu Makedonije, uključujući 879 kuća, 1.394 zgrada, te 7.060 kvadratnih metara cesta i puteva. Slovenija i SAD su osigurali financijska sredstva za razminiranje.¹⁵

Tijekom 2001. godine, jedinice NATO-a i makedonske snage sigurnosti zajedno su provodile akcije razminiranja cesta i puteva u regijama na kojima su se vodili sukobi s albanskom manjinom.

Talijanska nevladina udruga INTERSOS je od rujna 2001. do ožujka 2002. godine razminirala kuće u sklopu programa obnove kuća koju je financirala Europska komisija. Do ožujka 2002. godine, zbog lošeg vremena i ograničenog kapaciteta razminiranja, potpuno je od mina očišćeno samo osam sela.¹⁶

U veljači 2002. godine, *Ured za minsku akciju* u Skopju izvjestio je o otkriću nekoliko novih lokacija mina/NES-a na područjima uz granicu blizu sela Malina Mahla, Tanačevski i Brest. Prema izvještaju, minirani su neki od puteva koji vode prema Kosovu.¹⁷

UPOZNAVANJE S OPASNOŠĆU OD MINA

Do sredine 2001. godine, u Makedoniji nije proveden niti jedan program za upoznavanje s opasnošću od mina. Tijekom kosovske krize, makedonski crveni križ (CK) pomagao je u takvim programima kolegama na Kosovu.

Tijekom 2001. i 2002. godine, MCK i UNICEF provodili su edukaciju i upoznavanje s opasnošću od mina. Nakon procjene minskog/NES problema, koje je izvršeno u lipnju 2001. godine, MCK je u suradnji s makedonskim Crvenim križem razvio program za upoznavanje s opasnošću od mina/NES-a. Naglasak u programu je stavljen

¹³ E-mail od Eve Veble, pomoćnice direktora za međunarodne odnose, ITF, 28. veljače 2001.

¹⁴ Intervju s Evom Veble u Ženevi, 8. svibnja 2001.

¹⁵ "Annual Report 2001" International Trust Fund for Demining and Victim Assistance, str. 19; Izvještaj po čl. 7 *Konvencije*, Formular C (privitak, tablica 1), 25. lipnja 2002. s Assistance, str. 19; Izvještaj po čl. 7 *Konvencije*, Formular C (privitak, tablica 1), 25. lipnja 2002.

¹⁶ "An INTERSOS Mine Action Unit Team Working in FYROM to Facilitate IDPs Return", INTERSOS 9. listopada 2001.

¹⁷ "Mine Action Office Macedonia Situation Report: 24 February 2002", 24. veljače 2002.

na opasnost od NES-a. Procijenjeno je da je u tom trenutku važniji pristup ugroženoj zajednici kao cjelini s pomno odabranim ciljnim skupinama unutar populacije za koje se smatralo da su najviše izložene riziku. Stručnjaci MCK timova iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine te Kosova, pozvali su predstavnike seoskih vlasti da se aktivno uključe u program kao instruktori. Timovi MCK-a uvježbavali su lokalno osoblje CK-a i pokrenuli program za upoznavanje s opasnošću od mina.¹⁸

Program je krenuo u selu Aračinovo početkom rujna 2001. godine, zatim u području Brnjarca i Lipkova, te u drugim miniranim selima koja su se nalazila na listi prioriteta. Tamo su održavani redoviti edukativni sastanci sa stanovnicima sela, uz distribuciju letaka i postera koji su bili usmjereni na različite dobne skupine, a dijelila se i pomoć u hrani. Poseban tip letka bio je namijenjen djeci – predstavljao je poznatu makedonsku autohtonu vrstu psa šarplaninca kao junaka stripa u kojem se upozorava na opasnost od mina i NES-a. U toj prvoj fazi programa edukacije, podijeljeno je 50.000 letaka.¹⁹

U sljedećoj fazi, 35 lokalnih instruktora nastavilo je s edukacijom stanovništva.

ŽRTVE MINA/NES-A

Ministarstvo vanjskih poslova Makedonije izjavilo je kako je u 2001. godini bilo 12 minskih/NES žrtava unutar makedonske vojske (isključujući policiju), sedam civila i tri strana državljanina. Do lipnja 2002. godine nije bilo novih vojnih žrtava, no zabilježena je jedna civilna žrtva.²⁰ Prema podacima kojima raspolaže *Landmine Monitor*, tijekom 2001. godine bilo je 28 smrtno stradalih od mina/NES i 20 ranjenih. Minske/NES žrtve nastavile su se i u 2002. godini.

POMOĆ PREŽIVJELIMA

Međunarodni crveni križ osigurao je kiruršku i zdravstvenu opremu za bolnice u Skopju, Tetovu i Kumanovu, te za državnu sveučilišnu bolnicu, gradsku bolnicu i vojnu bolnicu, kao i za specijalnu spašavalačku policijsku jedinicu za tretman 650 pacijenata ranjenih u ratu, što uključuje i minske/NES žrtve. MCK je također pomagao pri evakuaciji ranjenika i transportu u bolnice.²¹

Kosovski MACC izjavio je u kolovozu 2001. godine: "Bivša jugoslavenska Republika Makedonija ima dobro razvijen zdravstveni i bolnički sustav, te bi tako trebala biti sposobna za prihvata i tretman minskih /NES žrtava".

---

¹⁸ ICRC Press Release, "ICRC Launches UXO/Mine Awareness Programme", 7. rujna 2001; "Things That Go Bang" (e-bulletin), UNICEF, Issue 1, 11. veljače 2002.

¹⁹ ICRC, "Update 05.09.01-Crisis in FRYOM" i "Update 04 Oct 2001-Crisis in FRYOM", 5. rujna 2001.

²⁰ Ministarstvo vanjskih poslova BJRM, 25. lipnja 2002.

²¹ ICRC, "ICRC Special Report, Mine Action 2001", Ženeva, srpanj 2002, str. 32 - 33

ZAKLJUČAK

Bivša jugoslavenska Republika Makedonija, posljednja je u nizu država nastalih na tlu nekadašnje SFRJ koja je bila poprište oružanog sukoba. Makedonija se susreće s gotovo istim problemima s kojima se susreću i druge tranzicijske zemlje u regiji: česte promjene u strukturama moći, mnoštvo pitanja i problema koji čekaju na raspravu u makedonskom parlamentu – Sobranju, kao što su Euro-integracije, članstvo u NATO-u, velik broj konvencija o kojima treba zauzeti stav te drugi prioriteti koji su vezani uz kosovsku krizu iz 1999. godine i pobunu albanske manjine iz 2001. godine. Jedna od svakako najboljih točaka makedonske politike jest otvoreno pitanje samog naziva države. Puni naziv "Bivša jugoslavenska Republika Makedonija" je kompromisno rješenje proizašlo zbog grčkog polaganja prava na ime "Makedonija" ..

Situacija u Makedoniji i odnos vlasti prema MBT-u nikako se ne mogu ocijeniti kao zadovoljavajući. Diskontinuitet, dezorijentiranost, neorganiziranost te manjak programa i planova glavna su obilježja makedonske politike prema većini problema. Sve inicijative i programi vezani za mine/NES koji u toj državi postoje došli su iz inozemstva. Do izbijanja sukoba s albanskom manjinom problem mina bio je marginaliziran. Obveze preuzete potpisivanjem *Konvencije* nisu ispunjavane.

Zbog raznih problema unutar države izostala je i ratifikacija *Protokola II. Centar za mine* u Skopju osnovan je nakon sukoba s albanskom manjinom. Tek od izbijanja sukoba u ožujku 2001. godine, počela se posvećivati veća pažnja minskom/NES problemu, premda prema nekim ranijim medijskim izvješćima postoje saznanja o minama na makedonskoj granici s Kosovom, te razni NES zaostali iz prošlih ratova. Neslužbeni izvori su također upozoravali na opasnost od NES-a. Programi za upoznavanje od opasnosti od mina/NES nisu provedeni do sredine 2001. godine, niti su ikakva novčana sredstva bila određena za bilo kakav program vezan uz problem mina/NES-a. Za neovisne istraživače i one koji su članovi nevladinih udruga bilo je izuzetno teško doći do informacija od (nadležnih ministarstava) o minskim/NES žrtvama, o pomoći istima, o minskoj politici i sl. sve do izbijanja sukoba i aktualizacije minskog/NES problema. Unutardržavni sukob i aktualizacija minskog/NES problema olakšali su komunikaciju između vladinih institucija i institucija civilnog društva. Minska politika i rješavanje minskog problema postali su konkretniji i transparentniji.

Popis kratica

MBT – Mine Ban Treaty

ICBL – International Campaign to Ban Landmines

BJRM – Bivša Jugoslavenska Republika Makedonija

SFRJ – Socijalistička Federativna Republika Jugoslavija

NES – Neeksplodirana sredstva

UN MACC – United Nations Mine Action Coordination Centre

JA – Jugoslavenska armija

OVK – Oslobodilačka vojska Kosova

NOV – Narodno oslobodilačka vojska

UNMIK – United Nations Mission in Kosovo

UNMAS – United Nations Mine Action Service

ITF – International Trust Fund

MCK – Međunarodni crveni križ

ICRC – International Committee of the Red Cross

CK – Crveni križ

PMA-1, PMA-2, PMA-2A – protupješačka antimagnetna mina

PMR-2A – protupješačka rasprskavajuća mina

PROM-1 – protupješačka rasprskavajuća odskočna mina

TMA – protutenkovska antimagnetna mina

MINE SITUATION IN FORMER YUGOSLAV REPUBLIC OF MACEDONIA

Nina Glavina

Summary:

The 1997 Mine Ban Treaty (MBT) prohibits the parties of the treaty to produce, stockpile, import or export, sell and transport mines. The International Campaign to Ban Landmines (ICBL), which is an association consisting of hundreds of non-governmental organizations headed by Ms Jody Williams, the 1997 Nobel Peace Prize winner, played a decisive role in the passing of the Treaty. The Treaty has so far been signed by more than 140 states and 126 of them ratified it. The Former Yugoslav Republic of Macedonia (FYROM) joined the convention on 9th September 1998. The situation in Macedonia and the way the authorities treat the MBT are by no means satisfactory. Macedonian policy on most of the issues can be characterized as discontinuous and disorganized, as well as wanting in programs and plans. There are no programs that ban the use of mines and, consequently, there is no coherent policy. Macedonia supports the convention completely but at the same time does nothing to implement it. Ever since the ethnic Albanian minority rebelled against the Macedonian Government in March 2001, there have been reports on the use of mines, and especially anti-tank mines. The number of recorded incidents has increased. These incidents were caused by detonations of anti-tank mines. The Macedonian authorities have not yet issued any statement confirming or denying the possibility that the Macedonian army used mines in the conflict with the ethnic Albanian minority.

Keywords: Former Yugoslav Republic of Macedonia, Mine Ban Treaty, mine, unexploded objects, interstate war, ethnic Albanian minority